

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 4 maj 1922 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t rörande visst tillägg till förordningen angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett m. m.

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 92, hava herrar *Gustafson* i Kasenberg och *Henrikson* hemställt, att riksdagen behagade besluta att hemställa till Kungl. Maj:t, dels att följande tillägg göres till nådiga förordningen angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett den 30 september 1921 uti 12 §, 2 mom. efter 1:sta stycket:

»Dylik stämpel skall även anbringas å varje stycke färskt kött av nötkreatur, får, get eller svin, som införts från utlandet i levande tillstånd och slaktats å offentligt slakthus eller i under offentlig kontroll ställd slakteriinrättning»,

dels att uti nådiga kungörelsen angående vad iakttagas bör till förekommande av smittosamma husdjursjukdomars införande till riket bestämmelse intages, att djur, som genomgått karantän, skall på varaktigt sätt märkas.

Beträffande motiveringen härför tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Då den av motionärerna väckta frågan står i nära sammanhang med vissa gällande bestämmelser beträffande köttbesiktning, har utskottet till en början funnit sig böra erinra om huvuddragen av berörda bestämmelser.

Utskottet.

Lagen den 10 oktober 1913 (nr 239) angående köttbesiktning och slakthus innehåller föreskrifter rörande dels köttbesiktningstvång, varmed i huvudsak förstås förbud att inom visst område till salu hålla färskt rått kött eller därav beredd föda, därest icke köttet är efter besiktning försett med vederbörlig stämpel, och dels slakthustvång som innefattar förbud att slakta annorledes än i särskilt för ändamålet inrättat och till allmänt begagnande upplåtet slakthus. Införandet å viss ort av köttbesiktningssamt slakthustvång är beroende av framställning från vederbörande kommunala myndighet, vilken framställning prövas av Kungl. Maj:ts befallningshavande, som vidare har att utfärda erforderliga föreskrifter. I § 6 av nämnda lag stadgas beträffande stämpling av besiktigat kött, dels, i mom. 1, att sådant kött, som vid besiktningen finnes vara till människoföda tjänligt, skall genom åsättande av stämpel betecknas såsom godkänt, dels, i mom. 2, att, då vid besiktningen anträffas kött, som först efter särskild behandling kan godkännas, köttet skall, innan det stämplas, genom besiktningsmannens försorg och under hans kontroll undergå sådan behandling. Närmare bestämmelser i ämnet äro givna i kungörelsen den 10 oktober 1913 (nr 240) med särskilda föreskrifter om besiktning och stämpling av kött m. m. enligt förutnämnda lag; och skall enligt denna kungörelse bl. a. stämplarna av olika särskilt angivna utseenden användas, allteftersom köttet är att hänföra till ena eller andra av ovanberörda två slag av kött. Av motiven till ifrågavarande stadganden framgår, att de olika stämplarna endast skulle vara avsedda att angiva en hygienisk kvalitetsbestämning, däremot icke varans handelsvärde.

Enligt § 9 av förenämnda lag den 10 oktober 1913 tillkommer det Kungl. Maj:t att utfärda föreskrifter rörande kontroll av kött, som införes i riket. Bestämmelser i detta ämne hava utfärdats genom den av motionärerna omförmälda förordningen av den 30 september 1921 (nr 581) angående kontroll vid införsel till riket av köttvaror och djurfett, vilken förordning träder i kraft den 1 juli 1922. I sistnämnda förordning har inryckts bestämmelse därom, att vissa till införsel godkända köttvaror skola förseas med stämpel innehållande ordet »import». Ändamålet med denna stämpel torde jämväl allenast vara att angiva en veterinärhygienisk bestämning utan att avse en gradering av varans handelsvärde.

Härjämte vill utskottet erinra om innehållet i kungörelsen den 14 maj 1920 (nr 191) angående vissa bestämmelser rörande införsel till riket av idisslande djur och svin. I sistnämnda kungörelse förordnas, att införsel till riket av idisslande djur eller svin må tillsvidare äga rum allenast

till Göteborg, Hälsingborg, Malmö eller Stockholm samt under villkor att djuren efter genomgången karantänsbehandling omedelbart nedslaktas i offentligt slakthus i importorten.

Såsom förut erinrats har uti förordningen den 30 september 1921 meddelats föreskrift, att vissa till införsel godkända köttvaror skola förses med stämpel, innehållande ordet import. Motionärernas framställning går ut på att dylik stämpel skulle anbringas jämväl å kött av vissa djur, som i levande tillstånd införes till riket och först här nedslaktas.

Förlidet år har, såsom motionärerna framhållit, ägt rum en betydande import av slaktdjur, speciellt svin jämväl i levande tillstånd. Dylik import läser även under innevarande år, så snart sjöfarten kommit i gång, vara att motse. Vid sådant förhållande finner utskottet det önskvärt, att även köttet av importerade levande djur, i likhet med det kött, som härleder sig från i exportlandet slaktade djur, förses med beteckning, som anger dess ursprung. Tillika synes utskottet, en dylik anordning stå i god samklang med den strävan i allmänhet, som numera gör sig gällande, att varor skola försälas med riktig ursprungsbeteckning. Någon gradering av varans handelsvärde skulle givetvis icke i och för sig avses genom sådan beteckning, utan torde varans värdesättning bliva beroende av köparnas erfarenheter. Ursprungsbeteckning i förevarande fall torde under nu rådande förhållanden komma att för den köpande allmänheten bliva en värdefull vägledning vid valet av varor samt torde kunna verka i sunt prisreglerande riktning.

Vad angår genomförandet i praktiken av ifrågavarande stämpling av kött från importerade djur, har utskottet uppmärksammat, att vissa svårigheter i sådant avseende skulle föreligga, därest import av slaktdjur fritt ägde rum. Då emellertid jämlikt ovanberörda kungörelse den 14 maj 1920 slaktdjur tillsvidare endast må införas i vissa med offentliga slakthus försedda städer för att omedelbart nedslaktas och då de förhållanden, vilka föranlett tillkomsten av denna kungörelse icke under närmaste tiden torde komma att undergå sådan förändring, att bestämmelserna i densamma skulle bliva obehövlige, synes i varje fall för närvarande möjlighet föreligga att anordna effektiv sådan stämpling. Utskottet anser sig emellertid icke kunna förorda motionärernas förslag, att föreskrifter i ämnet skulle inflyta såsom tillägg till förordningen den 30 september 1921, utan håller utskottet i stället före, att särskilda bestämmelser böra inmedelas. I följd härav, saknar utskottet även anledning biträda den senare punkten i motionärernas förslag.

I anslutning härtill får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion, må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga i övervägande, huruvida och under vilka förutsättningar kött, som härleder sig från i levande tillstånd importerade idisslande djur och svin, må kunna förses med beteckning rörande varans utländska ursprung samt utfärda de föreskrifter, som i anledning härav eventuellt må anses lämpliga och erforderliga.

Stockholm den 4 maj 1922.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Hellström, Boberg, Ingeström, Elisson, Hagfält, Eriksson*
i Ljusdal, *Lundell* och *Lindstrand* samt
från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Hedlund* i Östersund, frih. *Hermelin,*
Sjöblom, Aarnseth, frih. *Silfverschiöld, Lundström* och *Pettersson* i Stäringe.
